

192

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 22 września 1956 r.

w sprawie uposażenia pracowników naukowych i dydaktycznych zatrudnionych w szkołach wyższych oraz w Polskiej Akademii Nauk i jej placówkach naukowych.

Na podstawie art. 5 i art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisom rozporządzenia podlegają:

- 1) pracownicy nauki posiadający tytuły naukowe profesora zwyczajnego, profesora nadzwyczajnego, docenta, adiunkta, starszego asystenta lub asystenta, zatrudnieni w szkołach wyższych oraz w wydziałach i komitetach Polskiej Akademii Nauk i podległych jej placówkach naukowych,
- 2) zastępcy profesora oraz inne osoby pełniące funkcje pracowników nauki w szkołach wyższych,
- 3) zastępcy profesora w Polskiej Akademii Nauk i podległych jej placówkach naukowych,
- 4) nauczyciele języków obcych — lektorzy, nauczyciele wychowania fizycznego, nauczyciele studium wojskowego oraz inni nauczyciele przedmiotów pomocniczych i nauczyciele zawodu — instruktorzy w szkołach wyższych,

2. Właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) za zgodą Prezesa Rady Ministrów mogą przepisy niniejszego rozporządzenia odnoszące się do samodzielnych pracowników nauki zastosować w podległych im placówkach naukowych.

R o z d z i a ł I

§ 2. 1. Stawki uposażenia zasadniczego pracowników nauki wymienionych w § 1 ust. 1 pkt 1 ustala się, jak następuje:

	miesięcznie złotych
profesor zwyczajny	4.350
profesor nadzwyczajny	3.600
docent	3.000
adiunkt	2.030
starszy asystent	1.600
asystent	1.100 lub 1.340

2. Uposażenie zasadnicze według stawki 1.100 zł przysługuje asystentowi w okresie pierwszych dwóch lat jego pracy

na stanowisku pomocniczego pracownika nauki, zaś według stawki 1.340 zł po ukończeniu dwóch lat pracy.

3. W uzasadnionych wypadkach asystentowi może być przyznane uposażenie zasadnicze według stawki 1.340 zł już w drugim roku jego pracy asystenckiej, a jeżeli ma on za sobą co najmniej jednoroczną praktykę zawodową odbytą po ukończeniu studiów wyższych — także w pierwszym roku tej pracy.

§ 3. 1. Stawki uposażenia zasadniczego pracowników wymienionych w § 1 ust. 1 pkt 2 — 4 ustala się, jak następuje:

Grupa uposażenia	Miesięcznie złotych
1 K	2.100
2 K	2.030
3 K	1.650
4 K	1.500
5 K	1.350

2. Pracownicy wymienieni w § 1 ust. 1 pkt 2 — 4 otrzymują uposażenie zasadnicze według następujących grup:

	Grupa uposażenia
1) zastępca profesora	1 K
2) nauczyciel języka obcego — lektor	4 K — 2 K
3) nauczyciel przedmiotu pomocniczego w wyższej szkole artystycznej	4 K — 2 K
4) nauczyciel wychowania fizycznego	4 K — 3 K
5) nauczyciel studium wojskowego	5 K — 2 K
6) nauczyciel zawodu — instruktor	5 K — 4 K

3. Zasady zaszeregowania pracowników wymienionych w ust. 2 pkt 2 oraz 4 — 6 ustala Minister Szkolnictwa Wyższego w porozumieniu z ministrami którym podlegają szkoły wyższe.

Zaszeregowanie pracowników wymienionych w ust. 2 pkt 3 oraz pkt 6, jeżeli są zatrudnieni w wyższych szkołach artystycznych, ustali Minister Kultury i Sztuki w porozumieniu z Ministrem Szkolnictwa Wyższego.

4. Wynagrodzenie nauczycieli studium wojskowego będących żołnierzami służby czynnej normują odrębne przepisy.

§ 4. 1. Uposażenie wymienione w §§ 2 i 3 przysługuje pracownikom zatrudnionym w pełnym wymiarze zajęć.

2. Pracownikom nauki oraz zastępcom profesora zatrudnionym w niepełnym wymiarze zajęć odpowiadającym połowie lub trzem czwartym etatu przysługuje uposażenie zasadnicze w wysokości połowy lub trzech czwartych odpowiedniej stawki określonej w §§ 2 i 3.

R o z d z i a ł II

§ 5. 1. Ustala się dodatek do uposażenia w wysokości 600 zł miesięcznie dla profesora nadzwyczajnego i docenta — posiadających stopień doktora nauk.

2. Ustala się dodatek do uposażenia w wysokości 300 zł miesięcznie dla:

- a) zastępcy profesora, pomocniczego pracownika nauki i nauczycieli wymienionych w § 1 ust. 1 pkt 4 — posiadających stopień kandydata nauk,
- b) zastępcy profesora, pomocniczego pracownika nauki, oraz nauczyciela przedmiotu pomocniczego — którzy ukończyli aspiranturę artystyczną.

3. Dodatek za stopień naukowy przysługuje od dnia pierwszego najbliższego miesiąca po dacie decyzji rady wydziału lub rady naukowej o nadaniu stopnia, jeżeli decyzja taka została zatwierdzona przez Centralną Komisję Kwalifikacyjną dla Pracowników Nauki.

R o z d z i a ł III

§ 6. 1. Samodzielnym pracownikom nauki i zastępcom profesora zajmującym określone niżej stanowiska przyznaje się dodatek specjalny w następującej wysokości:

Stanowisko	Miesięcznie złotych
1) rektor, zastępca sekretarza wydziału naukowego Polskiej Akademii Nauk (PAN), dyrektor samodzielnej placówki naukowej PAN	1.600
2) prorektor, dyrektor biblioteki głównej w szkole wyższej i PAN, dziekan, kierownik pozawydziałowego studium zaocznego, zastępca dyrektora (wicedyrektor) samodzielnej placówki naukowej PAN, kierownik pomocniczej placówki naukowej PAN	1.000
3) prodziekan, kierownik oddziału w wydziale szkoły wyższej, kierownik działu doskonalenia kadr naukowych w sekretariacie PAN, kierownik biblioteki głównej w szkole wyższej i PAN, zastępca dyrektora (wicedyrektor) biblioteki głównej w szkole wyższej i PAN, zastępca kierownika pozawydziałowego studium zaocznego, kierownik instytutu w szkole wyższej, kierownik katedry zespołowej, kierownik studium specjalnego (naukowego), kierownik kliniki, kierownik zakładu, działu, oddziału terenowego w samodzielnej placówce naukowej PAN	700

Stanowisko	Miesięcznie złotych
4) sekretarz komitetu naukowego PAN, kierownik eksternatu, zastępca kierownika studium specjalnego (naukowego), kierownik działu lub oddziału w bibliotece głównej szkoły wyższej i PAN, kierownik zatrudniających co najmniej pięciu pracowników: pracowni, sekcji, laboratorium w zakładzie, dziale lub oddziale terenowym samodzielnej placówki naukowej PAN	500

2. Pracownicy wymienieni w ust. 1 mogą pobierać tylko jeden specjalny dodatek z tytułu zajmowania stanowisk określonych w ust. 1, jednakże samodzielnym pracownikom nauki przysługuje dodatek specjalny z tytułu zajmowania stanowiska kierownika instytutu w szkole wyższej, katedry zespołowej lub kliniki, niezależnie od dodatku specjalnego, pobieranego z tytułu zajmowania innego stanowiska.

§ 7. 1. Nauczycielom wymienionym w § 1 ust. 1 pkt 4 pełniącym określone niżej funkcje przysługuje dodatek za kierownictwo w następującej wysokości:

Stanowisko	Miesięcznie złotych
1) kierownik studium języków obcych, kierownik studium wychowania fizycznego	420 — 540
2) kierownik studium wojskowego	360
3) zastępca kierownika studium wojskowego, studium wychowania fizycznego	240
4) kierownik zespołu nauczycieli języków obcych	240

2. Wysokość dodatku dla kierownika studium języków obcych i kierownika studium wychowania fizycznego ustala rektor w granicach określonych w ust. 1 pkt 1, biorąc pod uwagę kwalifikacje pracownika bądź wielkość jednostki organizacyjnej.

3. Nauczyciele wymienieni w ust. 1 mogą pobierać tylko jeden dodatek za kierownictwo.

§ 8. 1. W razie gdy pracownik powołany na stanowisko określone w § 6 nie pełni z innych powodów niż wymienione w ust. 2 obowiązków związanych z tym stanowiskiem przez okres przekraczający 3 miesiące, właściwa władza przełożona decyduje o wstrzymaniu lub dalszej wypłacie dodatku specjalnego z tytułu zajmowania stanowiska.

2. W razie niepełnienia obowiązków określonych w ust. 1 z powodu urlopu bezpłatnego lub zawieszenia w pełnieniu funkcji dodatek specjalny z tytułu zajmowania stanowiska nie przysługuje.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do dodatków za kierownictwo określonych w § 7.

R o z d z i a ł IV

§ 9. 1. Pracownicy nauki, zastępcy profesora oraz nauczyciele zawodu — instruktorzy mogą otrzymać dodatek specjalny w wysokości od 10 do 30% uposażenia zasadniczego za pracę w warunkach szczególnie szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych.

2. Szczegółowy wykaz prac, o których mowa w ust. 1, oraz wysokość procentową dodatku zależną od stopnia szkodliwości i uciążliwości pracy ustala Prezydium Polskiej Akademii Nauk oraz właściwi ministrowie, którym podlegają szkoły wyższe, w porozumieniu z Ministrem Finansów i zarządem głównym właściwego związku zawodowego.

§ 10. Prezydium Polskiej Akademii Nauk oraz właściwy minister, któremu podlega szkoła wyższa, może w granicach przeznaczonych na ten cel kredytów budżetowych przyznać samodzielnemu pracownikowi nauki, zastępcy profesora, adiunktowi dodatek specjalny do uposażenia z tytułu szczególnych osiągnięć w pracy badawczej lub dydaktycznej albo z tytułu wyjątkowych zasług na polu organizacji i rozwoju nauki oraz szkolnictwa wyższego. Dodatek ten nie może przewyższać 50% uposażenia zasadniczego.

§ 11. Dodatki do uposażenia wymienione w §§ 5, 9 i 10 mogą być przyznawane mimo pobierania dodatku z tytułu zajmowania niektórych stanowisk lub dodatku za kierownictwo.

R o z d z i a ł V

§ 12. 1. Samodzielnym pracownikom nauki oraz tym osobom pełniącym ich funkcje, które uzyskały tytuł zastępcy profesora przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, przyznaje się dodatek za wysługę lat w wysokości 5% uposażenia za każde pełne pięcioletnie służby od dnia otrzymania ostatniego tytułu naukowego bądź tytułu zastępcy profesora.

2. Dodatek za wysługę lat nie może przekraczać 15% uposażenia.

3. Za podstawę obliczenia dodatku za wysługę lat przyjmuje się uposażenie zasadnicze z dodatkiem za stopień naukowy.

R o z d z i a ł VI

§ 13. 1. Osoby pełniące w szkołach wyższych funkcje samodzielnych lub pomocniczych pracowników nauki w zakre-

sie zajęć dydaktycznych i organizacyjnych stosownie do przepisów rozporządzenia, wydanego na podstawie art. 66 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o szkolnictwie wyższym i o pracownikach nauki (Dz. U. z 1952 r. Nr 6, poz. 38 i z 1956 r. Nr 41, poz. 185), otrzymują następujące wynagrodzenie ryczałtowe:

Stanowisko	Miesięcznie złotych
1) wykładowca	1.350
2) prowadzący ćwiczenia (z wynagrodzeniem ryczałtowym)	850
3) zastępca asystenta, zatrudniony w szkole wyższej w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia	850

2. W wypadku zatrudnienia w warunkach określonych w § 9 wynagrodzenie wymienione w ust. 1 zwiększa się o dodatek, którego wysokość ustala się na zasadach określonych w § 9 ust. 2.

3. Oprócz wynagrodzenia określonego w ust. 1 i 2 wykładowcy prowadzący ćwiczenia (z wynagrodzeniem ryczałtowym) i zastępcy asystenta mogą otrzymywać dodatkowe wynagrodzenie za egzaminy, ocenę (recenzowanie) prac oraz inne zajęcia ponadwymiarowe, określone w przepisach o wymiarze zajęć.

R o z d z i a ł VII

§ 14. 1. Wynagrodzenie pracowników określonych w § 1 za zajęcia ponadwymiarowe wykonywane w tej samej szkole wyższej, w której pracownik zajmuje stanowisko etatowe, ustala się w następujących stawkach za jedną godzinę zajęć:

	Wykłady	Ćwiczenia i inne zajęcia praktyczne	Zajęcia wojskowe
1) samodzielny pracownik nauki, zastępca profesora, wykładowca (z wynagrodzeniem ryczałtowym)	50 zł	40 zł	—
2) adiunkt	45 zł	35 zł	—
3) prowadzący ćwiczenia (z wynagrodzeniem ryczałtowym), nauczyciel języka obcego — lektor, nauczyciel wychowania fizycznego, nauczyciel przedmiotu pomocniczego w wyższej szkole artystycznej	—	35 zł	—
4) starszy asystent, asystent	—	25 zł	—
5) nauczyciel studium wojskowego	—	—	15 zł

2. Jeżeli w wyjątkowych okolicznościach szkoła wyższa zleca starszemu asystentowi lub asystentowi prowadzenie wykładów, otrzymują oni wynagrodzenie w wysokości 45 zł za jedną godzinę wykładu.

3. Wymienione w ust. 1 stawki wynagrodzenia stosuje się również przy wymiarze wynagrodzeń wypłacanych pracownikom określonym w § 1 za wykonywanie zajęć zleconych w szkole wyższej, w której nie zajmują oni stanowisk etatowych.

§ 15. Wynagrodzenie za wykłady oraz ćwiczenia i inne za-

jęcia praktyczne zlecone przez szkołę wyższą osobom nie zajmującym stanowisk etatowych w szkołach wyższych, w instytutach naukowych ani w Polskiej Akademii Nauk i podległych jej placówkach naukowych, a zaangażowanych wyłącznie do pełnienia zajęć dydaktycznych w określonej liczbie godzin, ustala się w następujących stawkach za jedną godzinę zajęć:

1) za wykłady	40 zł
2) za ćwiczenia i inne zajęcia praktyczne z wyłączeniem ćwiczeń wojskowych	30 zł
3) za ćwiczenia wojskowe	10 zł

§ 16. Samodzielnym pracownikom nauki kierującym pracą naukową więcej niż 2 osób przygotowujących prace kandydackie lub prace dyplomowe na aspiranturze artystycznej wypłaca się dodatkowe wynagrodzenie w wysokości po 120 zł miesięcznie za kierowanie pracą trzeciej i każdej następnej osoby.

§ 17. 1. Za pracę leczniczo-usługową w klinikach i zakładach szkół wyższych wykonywaną poza wymiarem zajęć dydaktycznych przez pracowników nauki i zastępców profesora będących lekarzami, lekarzami dentystami, lekarzami weterynarii, farmaceutami, chemikami lub biologami wypłaca się dodatkowe wynagrodzenie według stawek przewidzianych w przepisach o uposażeniu pracowników zatrudnionych w społecznych zakładach służby zdrowia.

2. Wynagrodzenie określone w ust. 1 przysługuje za każdą rzeczywiście przepracowaną godzinę, nie więcej jednak niż za dwie godziny dziennie.

3. Właściwi ministrowie ustalą odpowiednie grupy uposażenia, stanowiące podstawę określenia stawki za jedną godzinę pracy leczniczo-usługowej.

R o z d z i a ł VIII

§ 18. Wynagrodzenia wypłacane na zasadzie postanowień §§ 6 i 10 nie podlegają podatkowi od wynagrodzeń.

§ 19. 1. Samodzielni pracownicy nauki i zastępcy profesora mogą być — w wypadkach uzasadnionych potrzebą społeczną — zatrudnieni w dodatkowych miejscach pracy.

2. Zezwolenia na dodatkowe zatrudnienie udziela na wniosek rektora minister, któremu podlega szkoła wyższa lub placówka naukowa, stanowiąca główne miejsce zatrudnienia pracownika.

W stosunku do pracowników zatrudnionych w placówkach Polskiej Akademii Nauk uprawnienia te przysługują Prezydium Polskiej Akademii Nauk.

3. Za główne miejsce zatrudnienia w rozumieniu przepisów ust. 2 uważa się szkołę wyższą, w której pracownik jest zatrudniony w pełnym wymiarze zajęć. Jeżeli pracownik nauki lub zastępca profesora zatrudniony jest w pełnym wymiarze zajęć więcej niż w jednej szkole wyższej, za główne miejsce zatrudnienia uważa się tę szkołę wyższą, w której stosunek służbowy pracownika ma charakter stały. Zatrudnienie w gospodarstwie pomocniczym szkoły wyższej traktuje się jako zatrudnienie w dodatkowym miejscu pracy.

4. Obciążenie w czasie samodzielnego pracownika nauki oraz zastępcy profesora, wynikające z zajęć w dodatkowych miejscach pracy, nie może przekraczać jednego etatu.

5. Samodzielny pracownik nauki oraz zastępca profesora zatrudniony w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia w dodatkowym miejscu pracy za zgodą właściwej władzy przełożonej powinien ubiegać się ponownie o taką zgodę na zasadach określonych w ust. 2 — 4.

§ 20. 1. Pomocniczy pracownik nauki może być — w wypadkach szczególnie uzasadnionych — zatrudniony w dodatkowym miejscu pracy.

2. Zezwolenia na dodatkowe zatrudnienie pomocniczego pracownika nauki udziela rektor na wniosek rady wydziałowej.

W stosunku do pracowników zatrudnionych w placówkach Polskiej Akademii Nauk uprawnienia te przysługują Prezydium Polskiej Akademii Nauk.

3. Obciążenie w czasie pomocniczego pracownika nauki, wynikające z zajęć dodatkowych, nie może przekraczać pół etatu.

4. Przepis ust. 3 nie ma zastosowania do pomocniczych pracowników nauki zatrudnionych w akademiach medycznych, dla których dopuszczalny czas dodatkowych zajęć określi Minister Zdrowia w porozumieniu z Ministrem Finansów.

§ 21. 1. W zakresie unormowanym niniejszym rozporządzeniem traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28 sierpnia 1954 r. w sprawie uposażenia pracowników nauki (Dz. U. Nr 42, poz. 187).

2. Uchyła się moc obowiązującą rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 sierpnia 1954 r. w sprawie uposażenia zastępców profesora zatrudnionych w szkołach wyższych, Polskiej Akademii Nauk i podległych jej placówkach naukowych oraz osób pełniących funkcje pracowników nauki, nauczycieli przedmiotów pomocniczych i nauczycieli zawodu w szkołach wyższych (Dz. U. Nr 42, poz. 188).

§ 22. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz zainteresowanym ministrom.

§ 23. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 1956 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Nowak